

ΣΟΥΛΙ

Ένα, ακόμη, πολύτιμο διαμάντι του Έθνους

Αυτά τα πέντε γράμματα, άσβεστα στη θωριά Σου,
τα κέντησες αρχόντισσα, χρυσά στο φόρεμά Σου.
Το κούμπωσαν πέντε κουμπιά από μάλαμα φτιαγμένα
πού 'χουν τα πέντε γράμματα πάνω τους χαραγμένα,
να καμαρώνεις Ήπειρο, μπροστά στην ιστορία,
ψυχή γενναία - αδούλωτη, γεμάτη μεγαλεία!

Όσοι κι αν βυσσοδόμησαν στο Ιερό κορμί Σου ποτέ τους δεν κατάφεραν να κάμψουν την ψυχή Σου!!!

Γιατί την κράτησες ψηλά, σ' ουράνια κορφοβούνια,
αντάμα με τις αστραπές, που, καίγαν τα μιλιούνια,
πολλών και βάρβαρων εχθρών κατακτητών στη γη Σου,
στη Γη, που, Πελασγοί - «Σελλοί», φυτέψαν τη φυλή Σου.

Εδώ, σε τούτα τα βουνά, το αδούλωτο το Σούλι
ανέβηκε περήφανα κι έστησε καραούλι
μεσ' στην καρδιά Σου Ήπειρο, πάνω από τον Άδη
-που κρύβει κάτω, ο Αχέροντας, σ' ανήλιαγο σκοτάδι -,
για ν' αναπνέει και να ζει μ' άπλετη ελευθερία
σε ηλιόφωτα κι αστροφεγγιές. ΚΑΙ, δύναμη καμία
κατακτητού να μη μπορεί το Σούλι να σκλαβώσει
κι αν προσπαθήσει, γρήγορα σκληρά να μετανιώσει...
Πόσους να δώσει ήρωες και επικούς αγώνες...
Σουλιώτες πόσοι αθάνατοι θα μείνουν στους αιώνες...
Οι φάρες του, δοξαστικές, ποια να πρωτο-υμνήσεις!!!
Έστω κι αν απ' τον Μπότσαρη και τον Τζαβέλα αρχίσεις
δεκάδες άλλες δοξαστές, σίγουρα θ' αδικήσεις...
Η απώτερη προέλευση και η καταγωγή του,
συγχέει τους ιστορικούς που ψάχνουν την αρχή του.
Γυρεύουν κι αγωνίζονται να βρούνε μαρτυρίες...
Δεν τους αρκούν οι φανερές Ελληνικές αξίες
που οι Σουλιώτες πάντοτε με πείσμα υπηρετούνε,
για κείνες θυσιάζονται, για κείνες πολεμούνε;;;
Δεν τους αρκεί το γεγονός πως Έλληνες προγόνοι,
στη γειτονιά τους χτίσανε την Ιερή Δωδώνη
του Δία Θείο τέμενος και των Δελφών το...ταίρι,
πού 'ναι ακραιφνώς Ελληνική μεσ' στων Σελλών τα μέρη;;;

ΣΟΥΛΙ, Ελλήνων καύχημα, καμάρι της Ηπείρου,
σου πρέπει ένας υμνωδός στο «ύψος» του Ομήρου!
Μάχες σκληρές, ηρωισμοί, βίος τραχύς, θυσίες,
σκληρός εξανδραποδισμός και βίαιες εξορίες
κι, όμως, να πρωταγωνιστείς στην παλιγγενεσία
με κορυφαία προσφορά του Μάρκου τη θυσία.
Για Σέ, γραφτήκαν μύρια κι άπειρα θα γραφτούνε,
γιατί είσαι πλούσιο πουγκί, που μέσα θα βρεθούνε
μοναδικά και σπάνια, στον κόσμο, μεγαλεία

τέτοια, που όμοια τους στη Γη, δεν έχει η ιστορία,
όπως **Κούγκι και Ζάλογγο**, εκεί που η θυσία
ανέβηκε στον ουρανό κι έστειλε φως στ' αστέρια,
φως, π' άναψαν επί της γης των Σουλιωτών τα χέρια!!!

Άνοιξες, Σούλι, διάπλατα κι αιώνια τις πύλες
της ιστορίας, να σταθείς δίπλα στις Θερμοπύλες.
Τα κακοτράχαλα βουνά με τα Σουλιωτοχώρια,
σύμβολο γίναν 'λευτεριάς με διάσταση πανώρια.
Στα Ιερά τους λείψανα, όσα στον τόπο μένουν,
απόγονοι και θαυμαστές έρχονται κι ανασαίνουν
της λαγάρης ελευθεριάς τον γνήσιο αγέρα,
Εκείνον που τροφοδοτεί την άμωμη φλογέρα
των ήχων του ηρωισμού που ασίγαστοι αντηχούνε
και θ' αντηχούνε γοερά, τα θαύματα να υμνούνε...
Μπροστά σ' αυτά τα θαυμαστά, μοναδικά κι αιώνια,
-που αδιάκοπα τα υμνολογούν της λαγκαδιάς τ' αηδόνια -
στάθηκε μεγαλοπρεπής του Έθνους η ιστορία
κι έγραψε αδρά και άσβεστα, ήρωες και μνημεία,
που αφήσανε στο διάβα τους, στον τόπο αυτό Σουλιώτες
κι αθάνατες Σουλιώτισες, μοναδικές και πρώτες!!!

Έγινε ο χώρος φυσικό πολεμικό Μουσείο
στις ράχες και στις λαγκαδιές, ΚΑΙ ΑΙΩΝΙΟ ΜΑΥΣΩΛΕΙΟ
ορθάνοιχτο στο Ζάλογγο, στην άκρη της αβύσσου
στέλνει μ' αθάνατο χορό, στο άλμα του Παραδείσου,
την κόρη και την σύζυγο, μητέρα κι αδερφή τους
και τις μικρομανούλες τους με τα μωρά μαζί τους!!!

Πού να' βρει στοίχο ο ποιητής και ο συγγραφέας φράσεις...
Το Κούγκι και το Ζάλογγο κάλυψαν τις διαστάσεις:
Ηρωισμού, παλληκαριάς, ανδρείας και ΘΥΣΙΑΣ,
υπέρβασης μητρότητας, και φύσης γυναικείας,
χάριν του Θείου έρωτα Πατρίδας και Θρησκείας
και της τροφού του Έλληνα «Άγιας» Ελευθερίας,
ΠΡΩΤΗΣ κι αδιαπραγμάτευτης του Έθνους σου αξίας.
Με αγκαλιά τον θάνατο, φύγανε τραγουδώντας,
Αυτοί, στη λάβρα της φωτιάς κι Αυτές γκρεμό πηδώντας!!!

Αθήνα, Απρίλιος 2025

Δημήτριος Π. Τόρβας

Αντιστράτηγος ε.α/επίτιμος διοικητής ΙΧης Μεραρχίας Πεζικού
Electronic Engineer-MSci in oper. Res. From Cranfield Univ.(England)